

147. Գեանդատ շատացաւ մօր մօտ, էլ ազը մօտ չէրթանս:
Մէկ կըլնը դիւս, էրկուս կէրթան ներս. էրկուս կըլըն,
չիւրս կը մանըն, թէ. — Քիւ աղէն սկնայ էրիւր ի մի գլիօխ:

148. Կը ճամբիսն Կուզ Բատին կը բերին, մէրը կըսի.

— Վրէ՞ գնացիր, սկնայ աւեր բան էրեր:

Էսաց. — Մէլըք ըծը ամը էրաց.

Մէլըք էսաց. — Իս քի ասիմ. գնա՛, Սասուն թալնի՛՝ բի.
Իս քի չատըմ գնա քեառսուն տէրտէր, քեառսուն սարիաւագ
սպանի վուր. դիւ վրէ՞ գնացիր, սպանիր: Դաւիթ էլ ըռըկաւ,
մի մարդիւր յըմեն սպանից:

149. — Մէլի՛ք, էսաց մէր, քի գեօրծ է՛լ խիտ Դաւթըն
չկայ. պատալ պատալի¹ իլաւ. է՛լ դեօրծ չունիս Դաւթը խիտ.
Իս մէկ թիւղիթ կը ճամբիսիմ Դաւթըն. Դաւիթ, գքի կը պա-
րըշցուցիմ, դիւ խիտ դեօրծ չունիս:

Է՛, Մէլըք կը կանգնի: — Մարէ՛, կըսի, քեանի՛ քիւ խապար
էրիմ, իս զարար տիտամ. եան² իս զԴաւիթ կսպանիմ, եան
Դաւիթ ըծը կսպանի:

— Մէլըք, կըսի, իմ խուսք էրա՛, դիւ չը՛ս կէրի Դաւիթ
սպանի:

150. Վուր կըսի. «Դիւ չը՛ս կէրի զԴաւիթ սպանի», Մէ-
լըք կը հառստուի¹. կըլնը, Կուզ Բատընայ ձեռնէն կը բռնի.
ըլի՛, էրթանք, կըսի:

Կերթայ քեաղքը մէջ. քեաղքը խիլքեաուուր մարդիւր
վուղջ կը ժողտի, կը ասնը դաշտը մէջ, չատը կը զարկի:

151. Յառէջ էգա խիլքեուլ մարդիւրիւց խարցմունս կէնի:
Շատիւր կան, աւերութիւն չը՛ն ուզի:

Շատիւր կան, կըսին. — Մէլի՛ք, Դաւիթ քի զարար տուեր ի
սկի. Դաւիթ միամիտ յիւր տուն նստիւր էր, գի՛ւ աւերութիւն
էրիւր իս. է՛լի գիւ չը դազրիս:

152. Մէլըք է՛լ էն մարդիւրիւն խիտ խապար չը տուից,
առաւ գնաց ջուկ մարդիւրու խիտ զրուցից:

Էսաց. — Դիւ ինչ կըսի՛ք, միք տէրթանք խիտ Դաւթը կուիւ:

Կըսին. — Մէլի՛ք, յէս օր Դաւիթ տանըչիւրս տարիկան ի,
Դաւիթ չգտի կուիւ, հալա³ վուր դիւ յէս օր կուիւ չէնի՛,
զԴաւիթ չսպանիս. վուր Դաւիթ յըլաւ յեռսուն տարիկան,
գքի՛ էլ կսպանը, գքիւ քեաղաքն էլ կը զաւթի. համա աղէկ
էն ի, քիւ ասկեար⁴ ժողուի՛ս, էրթաս Դաւթը վերայ, վուր մի

1 Թրք. — Փոխարէն, խտորնակին խտորնակ: 2 Թրք. — Կամ.
Եան — եան — Կամ — կամ: 3 Մինչեւ: 4 Թրք. — Զօրք: